

СРВОБРАН

SRVOBRAN

ПРЕТПЛАТА:
За Срп. Државу и командо 60 ц.
Канаду, Европу итд. по 51.50
Србобран излази четвртаком на
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН
САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“

SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN
OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“.

Број 417

ЊУЈОРК, Њ. Ј., Четвртак 5. октобра 1917.

ГОДИНА 7.

Уписујте Зајам Слободе!

Уписујте, и то одмах, јер уписивање траје само до 27 овог месеца. Тиме своју уштеђевину улажете у најсигурније предузеће, обезбеђујете себи ч од сто интереса, не плаћате порезу ни на уложени новац, нити на интерес, а обезбину Зајма Слободе можете претворити у новац кад год хоћете.

Али, што је најважније, ви том сигурном и рентабилном позајмником потпоможете борбу велике Америке, која је ушла у рат да заштити права свих народа, па и нашега; потпоможете Зајам Слободе из кога је већ добила лепу позајмницу и наша ојађена Србија и њоме утрла многу сузу и залечила многу рану. Купујући обезбину Зајма Слободе ви дакле помажете и Србију, и Америку, и себе.

Обвезница има опет од 50, 100, 500, 1000 и т. д. долара, и могу, према жељи гласити и на име. Новац се може положити одмах, а може се отплаћивати и постепено, и то овако:

2 процента планају се одмах, 18 процената 15 новембра 1917, 40 процената 15 децембра 1917, а остатак од 40 процената 15 јануара 1917 године.

Уписујте одмах Зајам Слободе! Уложите слободно у обезбину сву своју уштеђевину! Нећете се кајати.

Немојте оклевати, јер не од сад за осам дана бити доцкан.

Бугарска Стража

„Радничка Стража“, за коју смо већ раније утврдили да јој много боље приличи назив „Бугарска Стража“, сасвим је изгубила присуство духа од кад је Др. Леонтић развио своју акцију у Чикагу. Њој је добро свако средство да ту акцију по могућности омете. За чији рачун? То ће најбоље показати ове њене речи:

„Који су узроци рата? — Има их више, одговара Леонтић. На примјер, између Енглеске и Њемачке капиталистички рат, али између Аустрије и Србије није капиталистички рат, јер Србија није капиталистичка држава и она једина има у парламенту сељска, те су они гласовали за рат, а уз њих је цијели народ. Они неће туђе, већ бране своје!“ — „А зашто је онда краљ Петар дизао устанке у Босни, Херцеговини и Македонији?“ пита „Радничка Стража“.

Чусти ли? По „Радничкој Стражи“ Краљ Петар је хтео туђе кад се борио за слободу Босне, Херцеговине и Македоније. Чије је то „туђе“, „Радничка Стража“ не каже; али то није ни потребно, јер се по себи разумје.

Босна и Херцеговина су, дакле, по „Радничкој Стражи“, аустријске покрајине, а Македонија је бугарска.

Хвала „Радничкој Стражи“ на овој искрености. Кад је се пре неколико месеци нашла у шкрипцу због нашега чланка „Радници, чувајте се!“, она је се изговарала да је њен напад на Краља Петра био неправедан стога што га неки проглашуву „свецем“. Али ево где она сад прогласи Херцег-Босну и Македонију за туђе покрајине и то без икакве невоље, без икаквог потрзања тих несрећних покрајина ма с чије стране. Како да се то објасни?

Али то није све. Одмах иза горе наведених речи „Радничка Стража“ овако наставља:

„И о тим „сељацима“ у парламенту дало би се штошта рећи, понајвише на изјаву да они неће туђе. Хоће они, и те како хоће. Та то су сами зеленаши, другачије се и нису обогатили, него присвајањем туђе муке, али наравно „путем закона“.

Кад смо прочитали ове речи, поново смо загледали наслов листа, мислећи да у рукама извесно имамо аустријачки „Народни Лист“. Али је на челу листа стајало крупним словима: „Радничка Стража“. Просто је невероватно да један тобоже раднички лист на тако мало простора може рећи толико неистина, свесних неистина. Пре свега, међу многобројним сељацима у Српској Скупштини нема ни једнога богаташа: све су то људи са малим сеоским поседом, који обделавају сами са својом чељадом. То су људи који свој хлеб заслужују у зноју свога лица, тежаким радом, а ко ради, томе зеленашење и „присвајање туђе муке“ не треба. И кад би му требало, српски закони су се побринули да зеленашење преседне свакоме без разлике. Тамо где закон још није имао прилике да се уметне, зна народ кога има пред собом, па неће гласати за онога који је сумњив да зеленашин, јер је гласање у Србији потпуно тајно, тако да поверљива никад не може знати за кога је гласао његов дужник. И најзад, који би озбиљан лист или озбиљан човек читаву групу људи назвао зеленашима, кад ни једнога од њих по свој прилици не познаје ни по имену, а некамо ли по његовом приватном раду. Јасно је, дакле, да је циљ оваквог писања — клевета. Треба опрнити и Српскога Краља, и Српску Скупштину, и сељачке посланике у њој, јер се наш

овамошњи свет за све њих искрено загрејао. Свима пред очима лебди као идеал стари витешки Краљ, који са својим народом братски дели и добро и зло; свима пред очима лебди као идеал витешка и демократска Србија, у којој је сам народ ковач своје среће, у којој постоје једнака права за све и свакога. Сви добро знају да није тако ни у Аустрији, ни у Бугарској. Зна то и „Радничка Стража“. И баш стога, кад већ не може да хвали зло које је царовало и царује у тим двома земљама, она гледа да им помогне на тај начин што ће опрнити Србију.

Нека је! Ми јој само можемо бити захвални што је овога пута била још искренија но прошлога пута, потврдивши још очигледније назив „Бугарска Стража“, који смо јој раније дали. И да не знамо да јој је уредник Бугарин, погодили бисмо из њенога писања, а то што видимо ми, види и народ, те неће наћи на лепак звучном али неискреном називу „Радничка Стража“.

НАПРЕД, БРАЋО!

Напред у добровољце! Стварају се на све стране нове чете, које ускоро крећу на пут. Придружите се и ви тим четима, испуните своју најсветију српску дужност. У колико вас више пође, и у колико пре појете, у толико ће пре бити слободна и наша ојађена браћа и сестре у старом крају, који умиру од глади и зими и трпе свакојака насиља и понижења.

Из нашег народног устанка

ДВА ПИСМА ОФИЦИРА ИЗ БИЗЕРТЕ. — ОФИЦИРИ СЕ РАДУЈУ НАШИМ ЈУНАЦИМА.

Примили смо од г. Прибићевића два писма на саопштење која је добио од двојице официра на служби код наших људи у Бизерти. Из њих се види понос официра са нашим момцима из Америке и лепи склад који влада у логору између момака и официра. Види се и како долазак наших људи потреса освежавајући старешине, и ствара узбуђење због састајања у логору оних који се давно нису видели. Препоручујемо ова писма пажњи читалаца, нарочито наше момчадије која полази на фронт.

1. ПИСМО ПОТПОРУЧНИКА МИЛОША ШКАРИЊА.

Водник потпоручник Милош Шкарић родом из Лике, који је био у . . . пуку на фронту па је отуда одређен и дошао у Бизерту, пише следеће:

ПРЕСРЕТАН ШТО ЈЕ СА ЗЕМЉАЦИМА.

„Наређењем Министра војног ја сам пре месец дана стигао овамо (у Бизерту) из мога досадањег пука и одређен на службу код наших добровољаца и наших људи. И ако ми је био тежак растанак са мојим пуком, мојим старим пријатељима и друштвом са којим сам много и слатких и горких часова провео у последње две године, ипак сам се обрадовао моме повољном позиву, јер сам сада дошавши међу своје људе и упознавши се са њима стекао још више вере у успех опште ствари. Можете замислити моју радост, која ми је и сузе на очи натерала, када сам их видео онако силне и снажне и када сам се нашао са масом мојих сељака и познанника, а чак и мојих ђака. Гледајући их уверен сам од сада још више да ће наша ствар победити“.

ПОЗИВА ЈОШ ВИШЕ БРАЋЕ ДА ДОЂУ.

„Сваки наш брат отуд, који се креће овамо у помоћ своје брату који је већ пет година на крсту разлет, нека не чека, нека пожури. Мора сваки тамо да буде свестан дужности да прими и понесе, односно да помогне носити брату крст свој. Не можемо захтевати више ништа од нашег србијанског брата, дао је и сувише, морамо да га заменимо, па сад, или-или. Нека према томе што више дође овамо и нека се нико не плаши тешкоћа. Ако их нађе овђе, ни су намерне, не — напротив, у срцу сваког брата Србина овђе има довољно места за браћу из Америке, тешкоће се губе испред наше радости. Свежа снага тражи се овђе, јер данас је вријеме или ћемо се ослободити или распршити на све стране“.

УВАЛИ ХРВАТЕ ИЗ ЈУЖНЕ АМЕРИКЕ.

„Овамо је стигао и Драганић, који ми је иначе рођак. Преко њега сам се још боље упознао о раду тамо. За Јужну Америку знам да је добро. Наша браћа Хрвати у Јужној Америци добро раде — ала им вера — а видим и овде у логору да су људи свјесни и знаду што хоће. Могли би у неким стварима и нашим да послуже за пример (Мисли на Србе)“.

СКЛАД ИЗМЕЂУ СТАРЕШИНА И ВОЈНИКА.

„Ја сам водник, у чети гђе су Личани, и радим са њима са највећим задовољством, а и они мене тако предустрећу, јер ме знају и познају. И сви други су војници задовољни, јер имају избране официре, све красне и интелигентне старешине“.

2. ПИСМО МАЈОРА М. С.

Мајор М. С. родом је из Србије, који је командант једног батаљона у пуку у Бизерти а чи-

је име не исписујемо, јер је виши официр, па нећемо да се открива распоред, износи у писму следеће:

„ДИВНИ ЉУДИ“, КАЖЕ ЗА ВОЈНИКЕ.

Сматрам за своју пријатну дужност, а и пријатељску обавезу да Вам се јавим и да Вас поздравим. Ово у толико пре што сам и ја одређен за команданта батаљона код ових дивних људи које нам отуда шаље. Био сам рањен и евакуисан овамо (у Бизерту) и по лечењу одређен сам за Команданта батаљона у . . . Југословенском (Српско-хрватско-словачком) пуку“.

ХВАЛИ ЉУДЕ, ОФИЦИРИ ИЗАБРАНИ.

„Обука иде врло добро. У моралном погледу нема се шта много радити, до старати се, да се одржи оно што сте им тамо у том погледу улили у душу и срце. Официри су нарочито избрани и све млади и школовани људи, те је то у толико лакше“.

ПОЗОРИШТЕ У ЛОГОРУ, СЛИКЕ.

„У логору имамо и позориште, у коме се дају национални комади који су храна за душу наших добровољаца. Шаљем два снимка из тог позоришта. Шаљем вам и један снимак са заклете и један снимак застава последње партије“.

НАПРЕД НА УСТАНАК.

Саопштавајући ова писма обављамо у скоро донети горње слике. На слици са заставама виде се војници у логору, како држе српску и хрватску и словеначку заставу. Све ово што писма изнесе нека буде подстицај свој момчади нашој овде, српској, хрватској и словеначкој, да не часи часа, да пожури што пре, одмах данас, у усташе у наше логоре у Бизерти, где их чекају раширених руку добре старешине и мили другови, радост, част и слава. Напред, зато, сви на оружје, на устанак за слободу!

ЈУГОСЛОВЕНСКА КАНЦЕЛАРИЈА.

ОДБОРУ СРПСКЕ РАТНЕ СИРОЧАДИ У ПИТСБУРГ, ПА.

Драга браћо:

Примио сам Ваш чек од долара 1922.78 — једну хиљаду, девет стотина и двадесет и два и седамдесет и осам центи — који сте сакупили као Ваш дар за пострадали српску сирочад и према Вашој жељи упутно сам исти новац преко Српског Црвеног Крста у Женеви. Овом приликом желим једино да Вам се у име ове сирочади захвалим на Вашем великом и племенитом делу и да Вас замолим да на овом патриотском путу и на даље истрајате. Хвала Вам, чести та браћо.

М. И. Пупин.

ЗА БОЖИЋНИ ДАРАК

Главни Одбор Српске Народне Одbrane послао је 10-ог овог месеца Српском Црвеном Крсту у Женеви своту од 25.000 (двадесет и пет хиљада) долара, и то преко Американ Експрес Компани, а са знањем Српског Посланства у Вашингтону. Сваком прилагачу биће лакше на души кад помисли да је и он допринео да се ублажи беда која влада у нашем завичају, и која је — пошто — изнела у прошлом Беоју, Србобрану“.

Али је та беда огромна и на жалост стално траје, те се стога мора стално ц давати. Тек је настао други месец од кад је закључен Видовдански Дарак, а ми смо, ево, принуђени да се свом обратимо за Божићни Дарак.

Приложите, браћо, приложите сви! Ко не може да да десет долара, нека да један долар; коме је много један долар нека да десет центи. Али нека да свако. То је дужност, браћо. Прилажу за нашу ојађену и чемерну сиротину странци, а како не бисмо прилагали ми, србобрану браћа.

Сетите се у свакој прилици оних који умиру од глади и зими, без икакве своје кривице. Сетите се у свакој прилици оних који крв своју проливају за њихово ослобођење. Сетајте се увек и у свако доба српске сирочади и српских рањеника. И похитајте с прилогом, јер је зима дуга и тешка. Нека вас ништа не задржи од вршења те српске дужности. Још пре Божића треба опет послати нешто допом Српском Црвеном Крсту за српске пањенике.

Напред са Божићним Дарком!

ПОКЛИЧ

УПУЋЕН СРПКИЊАМА, ХРВАТИЦАМА И СЛОВЕНКАМА ШИРОМ ЦЕЛЕ АМЕРИКЕ.

Драге и миле сестре,

Зима је на прагу, а ми сви знамо да су зима и глад немилосрдни. Они ће нам покосити многе животе наше напашене браће, која се данас налазе у туђини као избеглице, а далеко од своје отаџбине. За то је наша света дужност да им што пре прискочимо у помоћ а то је:

- 1.) У сваком месту где има довољан број наших жена, нека оснују Одбор и то одмах.
- 2.) Одбору нека је задатак да сакупља половна одећа, мушка, женска и дечија, која ће се слати нашим избеглицама, а помоћу Српске Народне Одbrane.

Драге сестре! Овај апел је упућен вама, стога га немојте одгурнути од себе него га примите срцу и крените одмах на посао да би ову лепу замисао што пре привели у дело. Не учинимо ли ово, они ће нам кроз сузе довикивати да не вршимо своју дужност сада када они највише страдавају од непријатеља.

Зато немојмо дозволити да нас сузе њихове проклињу, него кренимо на посао и то одмах.

Ово је идеја и жеља нашег славног јунака и народног воје г. М. Прибићевића, а на том послу помагале нас наш дични председник Срп. Нар. Одbrane Др. М. Тривунац.

Напред, сестре, на посао!

Смиљка Јернова,

чланица С. Н. О. и Женског Одбора у Њујорку.

Адреса:
Месни Одбор Срп. Нар. Одbrane
443 W. 22nd St., New York City.

(Моле се сви југословенски листови да прештампају овај поклич.)

Из Српства и Југословенства

Српски посланик у Њујорку. Српски посланик, г. Љуб. Мићајловић стигао је у недељу у вече у Њујорк, где је, заједно са дипломатским представницима осталих савезничких држава, имао да присуствује великом Конгресу Трговаца из Јужних Крајева Сједињених Држава и после тродневног бављења отпутовао је поново у Вашингтон.

Нова Управа Савеза Србобрана. За председника Савеза Србобрана изабрат је председник десете конвенције и председник Српске Народне Одbrane у Џанстону, г. Милан Глумичић. За председника Надзорног Одбора изабрат је г. Сима Мамаула, потпредседник Главног Одбора Српске Народне Одbrane, за Глав-

ног Тајника г. Никола Кнежевић, члан Главног Одбора Српске Народне Одbrane.

Под насловом „Нова Радничка Управа“ Американски Србобран доноси о новој управи ово саопштење:

„Конвенција је у највећој свечаности и тишини изабрала следећу нову управу:

„За председника С. П. С. Србобрана Милана Глумичића, младог и заслужног радника Срп. Народне Одbrane. За потпредседника познатог челик Србина Милу Радаковића. За тајника заслужног радника и народног посланика Николу Кнежевића. За чланове управног одбора Симеуна Мусулина и Јову

(Наставак на 4-тој страни)

SRBOBRAN

SERB WEEKLY

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND OF SERB FEDERATION "SLOGA"

443 West 32nd Street

New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pupin, 443 W. 32nd St., New York, N. Y. TELEPHONE: CHelsea 6003.

Editor: M. Trivunac, 443 W. 32nd Street, New York, N. Y.

Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of March 3, 1879.

Грчка према Србији

ИЗ ВЕЛИКОГ ГОВОРА ПРЕДСЕДНИКА ГРЧКЕ ВЛАДЕ Г. ВЕНИЗЕЛОСА.

На седници грчке Народне Скупштине од 13. августа ове год. председник грчке владе Г. Е. Венизелос држао је један велики говор о својој политици, која је имао огромног успеха, тако да су после тог говора многи посланици из опозиције изјавили, да не помагати Венизелосу Владу у њеном даљем политичком раду.

У своме говору грчки председник владе на више места говорио је и о односима Грчке према Србији. Због важности тих ставова ми их сад овде саопштавамо.

„Ја сам — рекао је Венизелос — у Минхену примио вест о објави рата између Аустрије и Србије. Ту сам примио такође и питање од стране Г. Пашића о држављу, које би Грчка заузела према европској рату. Ми смо изјавили Србији да су нам, што се тиче рата против Аустрије, потребна опширнија обавештења; после тога ми нисмо променили одговор, који смо дали и који не имати у виду стварну помоћ. Али што се тиче питања о нападу Бугарске против Србије, ми немо ту бити на страни своје Савезнице и државне заједничког непријатеља у одстојању.

Ми смо потпуно осећали опасности, којима смо имали да се изложимо. И ове опасности што се мене тиче, ја нисам на главо толико у томе, што немо бити ушао у рат против Бугарске, која би у томе моменту напала Србију; не толико у том случају, колико у опасности евентуалне кооперације Турске и Бугарске које би се, користећи се европским конфликтом, бацале на Грчку и подвале између себе велике богате територије, које би јој отеле.

Ја сам био у сталној занемирности да саван како би се могло доскопичи тежињу, која је произазила из европског рата, тежињу, која се састојала у овоме: Наша званична савезница, Србија, заузела великим ратом није стварно била у стању да нам притекне обавезу у помоћ у случају турско-бугарског напада.

Око 12 или 15 августа, мислим, ја сам тражио и добио обавештење да изјавим да Грчка, не само верна својим обавезама према великим силама, већ и свесна својих животних интереса, разуме да јој је место на страни Сила Споразума и да у поведеном рату њенина војна интервенција није могућа пошто не може да се изведе у корист Србије услед опасности од напада са стране Бугарске, али она сматра за своју дужност да изјави Споразуму, да ако Турска ступи у рат против Сила Споразума, Грчка не ставити Споразуму на расположење сву своју војничку и поморску силу против Турске.

Чињеница ову декларацију Сила Споразума, ја сам водио рачуна само о томе да доскопичи бугарској и турској опасности. Од првога момента рата изгледало је да не Бугарска, независно од војосаких грешака које је починила, ивали на рата увелича у свакоме случају. За то сам тражио што тежији додир са Сила Споразуму.

Г. Венизелос за тим излаже редом факта, из којих се види, како су бивши краљ Константин и његов генералштаб чинили све да изиграју његову политику према Споразуму и да тако омету и учешће Грчке у експедицији против Галипола, које је у фебруару 1915 било потпуно неадекватно и небрзачно тако да је грчка војска могла имати сигурног успеха, да је послана тамо. Али бивши краљ, који се својом дешетом Вилхелму II у почетку рата обавезао, без знања свог првог Министра, да неће ништа предузимати против немачких савезника, омео је потпуно извршење овога плана. Колико се Турска у то време, у фебруару 1915, бодала грчке интервенције на страни Споразума види се на повештаја грчког цариградског посланика, који је у то време извештавао своју владу, да су турске власти већ биле предузеле мере за евакуисање Дариграда.

Услед тога је дошло до кризе, обрадовања нове владе и до нових скупштинских избора. После избора, на којима је Венизелос добио велику, образована је нова, Венизелосова влада. О догађајима после тога, Г. Венизелос овако говори: „Либерални кабинет предузео је понову власт 10 августа 1915.

Предузимајући власт, влада је у првом месту имала да води такву политику да не допунити Бугарској да ухвати Србију, пошто тада нише није могла бити говора о судској Грчке у експедицији против Галипола. Краљ је одобрено ту политику и влада је о тој известила Споразуму, Централне Силе и Скупштину. Али док сам ја тако формулисао званичну политику земље, Турска, Бугарска

и Немачка биле су извештене да је државна политика савних друштва. Ја немам доказа о томе али имам доста разлога, да у то верујем да је Круна са знањем Г. Гунариса, пре повратка либерала на владу, изјавила овим државама, да се она више не интересује за уговор са Србијом и остављала је Бугарску слободом да нападне Србију и да тако примени своју политику хегемоније на Балкану.

Немогуће је претпоставити да Г. Гунарис није о томе свему био обавештен. Ми имамо досега најет министра из Бугаршта, који нам изјавља: „Министар Енгелска ми је рекао да је, према политичким информацијама, Немачка категорички уверила војски кабинет да је грчка неутралност дефинитивно гарантована, чак и у случају напада Бугарске против Србије.“ Има такође и изјава Г. Радославова од 13. септембра.

„Наш отпавник послана Г. Папурица географије на Ниша: „Домовник министра спољних послова саопштио ми је следећу информацију посланика из Софије: Радославов је недавно рекао овим политичким пријатељима да Бугарска нема ништа да сумња. Она има званично уверење да не Грчка и Румунија сачувати неутралност у случају да Бугарска нападне Србију, која би, нападнута од стране Немачке и Аустрије, отстала изовазана, што не допустити Бугарској да оствари своје циљеве.“ Министар једне силе у Софији потврдио је ову вест министру Србије.

Допуштајући, господи, и олакшавајући интервенцију Бугарске у рату да она нападне Србију, ја имам права да прокламујем са велике ове трибине, са свом своме чистотом постојања, да смо издали не само нашу савезницу Србију, већ и грчке интересе, животне интересе Грчке. Ми смо послужили само чисто страним интересима, интересима Немачке. (Пљескање.)

Постојање једне моћне Србије на Балкану био је грчки наплат, који смо разорили ми сами на један сраман начин. И ја питам: Да ли је она политика Круне била политика добронаклопне неутралности према Србији или, место тога, политику издаје?

Виде гласова: Политика издаје... Г. Венизелос: — Германофилска политика или, боље, немачка политика или бугарска политика? И ја питам још: Какве су најзад компензације добијали за оваку срамоту? Где су најзад тридесет изајачних сребрника? Ни компензација, господи посланици, ни изајачних сребрника. Један једини мотив је био: „Дајте нам лбер азе“, Немачка изнад свега. То је био једини мотив за политику Круне.“

Г. Венизелос затим излаже како је била изведена грчка мобилизација, па наставља:

„Тада су били откривени цареви и политика бившега краља. Он ми, наравно, није рекао да ми нисмо обавезни да помогнемо Србију; он се није удеоно то да каже. Ја знам врло добро под каквим је условима овај уговор био потписан; ја сам знао колико је било јасно да смо ми требали да помогнемо Србију чак и у једном чисто европском рату. Али ми је он рекао: „Ви знате, ја нећу да помогнемо Србију јер не Немачка бити победитеља, а ја нећу да будем победен.“ Ја сам најпре изложио војничко гледиште у питању, јер се још тикало стратешких питања, а не техничких.

Ја сам му, дакле, скрећући пажњу на топографске услове Балкана, на ситуацију Грчке, на недостатак средстава за комуникацију на Балканском Полуострву.

Ја сам најзад изложио да према моме уверењу, или бар према мојој обавезној нади, ако нападнемо Бугару, који би на једном фронту напали Србе, има врло много вероватноће да ћемо са савршеним моралом грчке војске моћи одети победу над Бугарима, код којих је морал опао због недавних поразав; ми би могли чак да се надамо да дођемо до бугарске престолнице.

Ја сам му понова споменуо факта, која је он већ знао: да Бугарска нема више до 400 пројектила на топ и да њено снабдевање нахвата дуго времена; да ћемо, ако успемо спречити промет Србије најдале за месец дана бити у Софији.

Ја сам му још рекао, да чак и ако не успемо да на време поразимо Бугарску, ми нисмо — одржавајући везу са српском војском у њеном повлачењу пред надомољном пресијом Немачке — дола до изише, која би у главном сила од долине Струне преко Крилолака на Тетово; ми

„То је било у 8 сати, наставља Г. Венизелос. У осам и четврт дошао је к мени Г. Маркати, да ме у име краљеве замоли, да не предузимам никакав демарш код Сила Споразума. Ја сам му на то одговорио: „Мојим вас саопштите краљу, да је корак већ учињен. Мојим вас дођајте да, чак и да га нисам учинио, ја не бих оклевао да га учиним и поред краљеве опомене јер, као одговорни управљач, ја имам потребу да знам да ли су силе расположене да ми даду ову помоћ, како бих могао створити своје мишљење. Факат да Њ. Величанство то неће, мени је сасвим индиферентан.“ (Браво.)

Одговор сила дошао је после 48 сати. Силе су одговорице да су вољне да даду гражене трупе и утврде су рок у коме те трупе могу стиги. Ја сам тај одговор сила саопштио краљу, а краљ ми је рекао: „Мојим вас да кажете министрија Споразума да док Бугарска не нападне на Србију и док тако не будемо приморани да изађемо из неутралности, ја мојим да се ове трупе (чије је искорисавање било почето) не шаљу, пошто би њихово искрцавање на грчку територију претављало повреду неутралности, док се може десити да Бугарска и не нападне Србију.“

Г. Венизелос је то саопштио посланицима Сила Споразума и они су о томе известили своје владе, које нису хтеле оставити искорисавање трупа пошто је било извесно да не Бугарска нападне Србију и пошто би, после тога напада, могло закаснити ступање тих трупа у борбу. Г. Венизелос је против тога уложио свој формални и пријатељски протест, за који је краљ тражио да буде врло енергичан.

Г. Венизелос излаже даље догађаје овако:

„Када сам примио власт у августу 1915, ја сам краљу показао написмено декларације, које сам мислио дати у Скупштини; краљ је те декларације одобрио. Ви се сетите да је тада у Скупштини Теотокис, посланик Крфа, уштао шта му радили, ако помажути Србију, напрема на немачку војску. Ја сам му одговорио као што је требало и то је онемогућило мој опстанак на власти. Мене је сутра дан позвао краљ к себи и изјавио ми да не деи моју политику.“

После тога је дошла и друга оставка Г. Венизелосова. Догађаје после тога Г. Венизелос овако описује:

„Либералну владу је заменила влада државних „спасилаца“ под Г. Замписом. Ја сам увек лепо Г. Замписа и данас још ја нећу да не признам његове особине у једној земљи која по неспери — без увреде као за кога — још увек окудева у државницима. Али одговорност Г. Замписа што је примио у овоме тренутку власт да би повредио уговорне обавезе према Србији, та одговорност је огромна.“

Г. Зампис не остати — на своју несрећу — у грчкој историји човек који је издао вољу Грчке! Да, господи, немачке потребе да вас дуго занимам питањем о уговору. Скупштина зна, да је он био општи, а не само балкански и, према томе, они, који су заступали гледиште, да ми нисмо били дужни да помогнемо Србију, када ју је напала Бугарска, као савезница Немачке и Аустрије, хтели су да баце велику краљу на Грчку, и ако су знали право стање ствари. Јер ако је Краљ знао све — пошто је у савету под његовим председништвом решено да се потпуно српскоме захтеву — ја не могу да претпоставим да други а нарочито Г. Зампис, као председник министарског савета и министар спољних послова, нису знали и да, према томе, не могу бити одговорни. Али, ако Г. Зампис није то знао, онда он то није знао што није хтео да зна. Ја знам да, када су у министарству хтели да обавесте Г. Замписа, скрећући му пажњу на текстове који су постојали, он је одговорио да он не треба да губи време бавећи се тим стварима, јер, говорио је, какве користи он може имати отуда што не знати те текстове када је он и дошао на владу баш за то да не примени уговор.“

„Одговорност оних који су позвали српско-грчки уговор била би страховита, чак да обавеза, да притекнемо у помоћ Србији, није произазила из уговора. Ако велике државе и могу без опасности да се усуде да погаве уговоре, малим државама то није допуштено. Малим државама није допуштено да чине велике срамоте. А највећа срамота, коју може да учини једна држава јесте, кад не испуни обавезе дато за помоћ другој држави за то, што је, чињеница, обавеза, и она добила друго такво исто обавеза.“

„Надајући Србију, они су издали Грчку. Они су знали врло добро да, ако је немачки цар, плавајући тако усуде грчког краља, био решио да за време рата спречи Бугарску да нас нападне и да нам узме Македонију, он неће имати које-каква моћа да спречи Бугаре да нас

нападу кад се увећају, а они би се уверали кад би Србија била уништена. Следствено, они који су издали уговор са Србијом, издали су у исто време и грчке интересе, и на Балкану су створили такву ситуацију, која може уништити Јединица.“

Г. Венизелос даље критикује грчку неутралност из тога времена, коју је Г. Зампис ипак хтео да искрено одржи у погледу на обе групе сила, али је, баш за то, био принуђен да одступи са владе. Место Замписа, дошао је на владу Скузидис, који је одмах упутио ноту Сила Споразума са изјавом, да не његов кабинет бити увек готов да чини Споразуму сваку услугу.

„Међутим, вели Г. Венизелос, само мало допније Г. Скузидис је изјавио једном посланику Споразума ово: Знате, ако се Срби повуку на нашу територију, ми смо принуђени да их заробимо. Посланик се узалуд позивао на наш савез са Србијом. Уместо одговора, Г. Скузидис је дошао: Ја управо не знам да ли

не би требало да то исто учинимо и са нама.“

После говора Г. Венизелоса, који је оставио силан утисак у скупштини, посланик из опозиције, Нотарије је устао и изјавио, да не, после тога говора, гласати за владу, посланици из опозиције и бивши министри А. Караџавос и А. Карнари су изјавили да одобрају владу својом политику и да не помагати владу.

Посланик Колодијас: Ја припадам опозицији, али ја писам међу онима, који су одговорни за пошљена дела. Ја могу да кажем, да мени није била позната обавезна одредба савеза из српско-грчког уговора, а ја је нисам ни могао знати пошто уговор није био изнет пред Скупштину. Ја морам да изјавим, господи, да ја не бих никада препоручио да се живљује част државе, да бих ја спасао своју коку. (Одобравање.)

Посланици опозиције: Пневматиос, Каристопулос, Меандијис, Поп, Флорос и Сидерис дали су исте такве изјаве. (Српске Новине.)

„Тај народ смо ми Срби, Хрвати и Словенци, Југословени, подјаници, или боље рећи робови Аустрије, које је та злогласна држава угуњавала и мучењем присилила да напустимо своја овњишта, миле и драге код куће, и да одемо у бијели свијет тражећи коју хлеба.“

На Југословена има у Америци близу 1 милион, од којих је 200.000 способних за војску и за полазак у редове српске војске, да раме уз раме са прослављеном српском војском пролијавамо крв за велики идеал за који се наша Србија бори, — а тај идеал јест: Уједињење свију Срба, Хрвата и Словенаца и њихових земаља у једну државу.

Према овој изјави цијела Србија имала је бити заузета на самој Аустрији у осам дана. Три дана послите навјестила је Немачка рат Француској, и дала такође сличну изјаву која је гласила: „За петнаест дана у Паризу.“

„На племенити Француску и њезин народ, на јуначку Србију и њеног биједног сељака имао се излити први непријатељски бијес и отров.“ Међутим најјачи Хуни и Барбари љуто се преварише у своме рачуну. Не само да није аустријска казне-на експедиција заузела Србију у осам дана, него је цијела аустријска војска доживјела у Србији три пута потпуни слом и пораз, који је задивно цијели свијет.

А њезина савезница, Немачка? Она је погодила. Њезина војска ушла је послите петнаест дана у Париз, али, то је била војска немачких заробљеника, које племенити и велики Французи послаше у заробљеничке догоре преко Париза, да барем ти заробљеници виде лепоте тога најлепшега града на свијету.

Пуне двије године борио се је храбри српски народ браћећи стопу по стопу своје свете земље, од десет пута већег непријатеља. Опколен коначно са војскама четири царевине, српски народ, повлачећи се кроз Албанију, радије поднесе мучке попут Христа, него да прими понуду мира, који је од стране непријатеља у исто вријеме Србији нуђен, — дајући јој Босну, Херцеговину и један дио Далмације.

Одбијамо најодлучније понуду мира. Остајемо вјерни нашим савезницима. Са њима стојимо и надамо, — био је одговор миле нам Србије.

Препавици Албанију, остаје српски народ, ради великих идеала за које се бори, без куће и кућишта, али, од тога часа постаје српски народ велик. Племенита Француска отвара нам врата својих кућа, прима на своје земљиште ширених руку, као своја деца. Даје нам прилике да се опоравимо и сакупимо, па да уз помоћ јуначке француске, руске и енглеске војске повартимо ријекама крви заливену земљу, коју српски сељак љуби нада све.

То велико гостолубље неће српски народ никада заборавити племенитој Француској и њезином народу.

Осим великих савезника Србије, који се задивше величини срп. народа, тамо, преко океана, — у земљи Вашингтона,

Ливковица и Вилсона, — у земљи слободе и среће, живи народ по крви, вери и обичајима једнак са јуначким народом из Србије, који у победи савезничког оружја и у величини Србије гледа своју слободу и једини спас.

Тај народ смо ми Срби, Хрвати и Словенци, Југословени, подјаници, или боље рећи робови Аустрије, које је та злогласна држава угуњавала и мучењем присилила да напустимо своја овњишта, миле и драге код куће, и да одемо у бијели свијет тражећи коју хлеба.

Нас Југословена има у Америци близу 1 милион, од којих је 200.000 способних за војску и за полазак у редове српске војске, да раме уз раме са прослављеном српском војском пролијавамо крв за велики идеал за који се наша Србија бори, — а тај идеал јест: Уједињење свију Срба, Хрвата и Словенаца и њихових земаља у једну државу.

Ми смо само први вјесници те војске из народнога покрета и устанка, кога је у Америци подигао велики наш брат, високи часник српске војске, Г. Милан Прибићевић. Нови јуначки долазице у будуће стајно да се боре за идеал, који је јасно означен на овој малој карти, коју вама, госп. генерале, велике војске, предаје Француском генералу, који је у име Француске дошао да поздравља наше усташе, карту, у којој су означене све наше земље, и истакнуте тачке као што су Ријека, Трет, Сплит и обале Јадрана, а коју је издала Југословенска Канцеларија у Америци. Предајте Вам ову карту у име мојих другова и ових дивних јунака са молбом да нас племенита Француска, њена побједничка војска са Марне и Вердена, и добри француски народ помогне у остварењу тих идеала, за који ми Југословени полазимо у редове срп. војске, излазећи из земљишту Француске оно исто гостолубље и пријем, који је прије нас нашла јуначка српска војска, молимо Вас, господи-не генерале, као представника француске војске, да у име наше изразите топли захвалност великом француском народу, и Председнику, господину Поенкареу, кичући:

Вив за Франс (Живела Француска).

Испирањени великим симпатијама и манифестацијама Америке, која нам је за вријеме изгнанства из Аустрије била и отац и мајка, и њезином добром и напредног народа, осјејан се необично срећан, да на глу слободне Француске могу поздравити представника америчке војске, господина Генерала Першинга у име свију нас Југословена, у име моје и мојих другова, са покликом:

God save America, the American People and the President Wilson!

Пошто не долазимо као српски војници него као усташе и добровољци, који раме уз раме са витешком срп. војском полазимо на троб Аустрије, поздрављамо Вас, Г. Генерале Рашињу, као прослављеног јунака и побједника на Церу, а преко Вас као представника витешке српске

војске, поздрављамо нашу измучену милу Србију са покликом:

Живно српски народ. Живно српска војска. Живно Петар, краљ свију Срба, Хрвата и Словенаца. Живно Престолонаследник Александар.

У Индианаполису, Инд. Горепомењуту друштво обавило је посвету својих барјака 2-ог септембра ове године у овдашњој рум. православној цркви. После свете литургије срп. прав. свештеник отац Софроније Балабан из Клинтона, Инд. осветио је барјаке. По свршетку свих црквених обреда, сва друштва са осталим народом на шетњу са музиком под својих 17 застава кренула су у паради главном уликом ове вароши и дошла су код споменика у средишњем овог места, где су се скупа сликали. Онда је парада истим редом кренула за Фермевија Хол. Пошто се народ смејство, свештеник и представници свих друштава одржали су леп говор.

На овој свечаности присуствовала су 7 словенских друштава, као и два румунска из овог места, а са стране било је три: из Клинтона, Сенфорда и Бленфорда, Индиане, која су сва присуствовала са својим заставама, те тако лепо увеличавше нашу свечаност, на чему чланови нашега друштва свима захваљују, а нарочито Срп. доб. друштва Савеза Слоге из Клинтона, Сенфорда и Бленфорда, Индиане, који, и ако прилично далеко, не жалећи труда и материјалних трошкова, дођоше и нас добро помогоше, нека им је опет с наше стране хвала. Овом приликом добили смо још један доказ више колико браћа Срби жртвују за своје народне ствари и колико симпатично уживамо са стране Словенаца и Румуна у овом месту.

Наш члан и добри Србин Сава Радаковић био је кум срп. барјака. А Никола Бардаш Румун, а ипаче суперинтендент овдашњег Стејт Хауса био је кум американоског барјака.

Ово су имена браће, која су даровала застава:

По 100 долара: Сава Радаковић, кум српске заставе; по 50 долара: госп. Никола Бардаш, кум амер. заставе; по 25 дол.: Ђорђе Макић, маршал параде; по \$20: Г. С. Бајкић, барјактар српске заставе; по 10 долара: госп. Петар Ђ. Станић, барјактар амер. заставе, Новица Целетовић, Тодор Кнежевић, Јосип Бакер, Шерни Бродар, погребник, Ђуро Цвијановић; по 5 дол.: Илија Вујиновић, Стево Станић, Илија Лукић, Никола Антоновић, Никола Наранчић, Стеван Бубало, Мијат Великић, Јуџа Великић, Јуџа Великић, Илија Шешевић, Лазар С. Чунтић, Ђорђе Петковић, Милоша Салаandra, Јохан Церковић, Стево Репија, Миле Репија, Раде Долић, Васо Мацдалић, Јуџа Арсенијевић (из Синсината) Божа Радошевић, Др. Бизли, Милан Мишчевић, Мани Бардаш, Илија Лупер, Емин Радо; по 7 долара: Тони Грбанц, (Љубанчанин); по 4 долара: Миле Вучковић; по 2.50 долара: Миле Абрамовић; по 2 долара: Света Јосифовић, (из Синсината), Јоца Петровић, В. Петковић, Стеван Андрејић; по 1.00: Лудвиг Жиралад, Гуго Илић, Обрен Вивалад, Петар Алекскић, Анта Јовановић.

Нарочито захваљујемо друштвима из места и са стране која су нас новчано помогла са добровољним прилозима, а то су ова: по 20 долара: Срп. Д. Д. „Св. Јован Крститељ“, бр. 274 Савеза Слоге из Флинт, Мич.; по 15 долара: Срп. Д. Д. „Велика Србија“, бр. 268 С. Слоге из

Гоба, Вајоминг; Срп. Д. Д. „Слобода“, бр. 243 С. Слоге из Варднер, Ајдахо; по 13 дол.: Срп. Д. Д. „Св. Сава, Лика и Крбава“, бр. 79 С. Слоге из Мидвала, Јута, и то од ових чланова: по 2.50 долара: Ђорђе П. Божићковић; по 1.50 дол.: Којо Иванчевић; по 1 долар: Никола Машевић, Јанко Станаревић, Маниша Букмановић, Ђорђе Иванчевић, Илија Прица, Миле Кочар, Ђорђе С. Лемајић; по 50 центи: Буде Делић, Станко Наранчић, Мићо Скејкић, Раде Хинић; по 12 долара: Срп. Д. Д. „Престолонаследник Александар“, бр. 283 С. С. из С. Чикага, Ил. по \$10: Срп. Д. Д. „Св. Илија, бр. 252 С. С. из Конваја, Па, Срп. Д. Д. „Св. Јован Крститељ“, бр. 29 Слоге из Редложа, Моит, Срп. Д. Д. „Слобода“, бр. 215 С. Слоге из Индиана Харбора, Инд.; Срп. Д. Д. „Јадран“, бр. 14 С. Слоге, из Фресна, Кал.

По 5 долара: Срп. Д. Д. „Срп. Братска Слога“, бр. 134 С. Слоге из Ст. Лујза, Мез., Срп. Д. Д. „Привредник“ из Стубенвила, Охајо, Срп. Д. Д. „Коло Југословенских Сестара“, бр. 278 С. Слоге, Срп. Д. Д. „Јован Крститељ“, бр. 216 С. Слоге из Гери, Инд., Срп. Д. Д. „Рождество Христово“, бр. 275 С. Слоге из Бленфорда, Инд. Срп. Д. Д. „Свети Димитрије“, бр. 157 С. Слоге из Клинтона, Инд.; Слов. П. Д. „Даница“ из Индианаполиса, Слов. П. Д. „Савезно Народно пољорно друштво „Франк Прешерн“ из Индианаполиса, Слов. П. Д. „Кирил Методије“ из места, Слов. П. Д. „Св. Анајус“ из места; Слов. Самостојно Друштво „Стеа Румуна“ из с.с.к. г.л. ф.и. из места; румун. друшт. „Стеа Румана“ из места; румунско П. Д. „Лумина Попорулуј“ из места; по \$3.25: Срп. Д. Д. „Св. П. Д. „Лумина Пополуруј“ из Кеноса, Вис.; По 2 долара: Срп. Д. Д. „Св. Ђурађ“, бр. 294 С. Слоге из Расна, Вис.

Ђуро Ц

Српска Народна Одбрана

ИЗ КАНЦЕЛАРИЈЕ ГЛАВНОГ ОДБОРА.

У стању смо извести чланове Српске Народне Одбране да је Српском Црвеном Крсту у Женеви већ послата свота од 25.000 (двадесет и пет хиљада) долара, и то преко Американ Експрес Компани. Уједно је преко Српског Посланства у Вашингтону Главни Одбор известио Српски Црвени Крст и о распореду који се има учинити с новцем.

Текст писма упућеног Српском Црвеном Крсту у Женеви саопштитемо у наредном броју, а тако исто и преглед прихода и издатака Српске Народне Одбране у Америци.

Главни Одбор примио је од 30. септембра до 13. октобра 1917. год. ове прилоге:

265 Одбор Српске Нар. Одбране, Рут. Невада	\$31.50
266 Одбор Српске Нар. Одбране, Со. Чикаго, Ил.	100.00
267 Одбор Српске Нар. Одбране, Њу Дулут, Мин.	11.50
268 Одбор Српске Нар. Одбране, Бланфорд, Инд.	99.76
269 Одбор Српске Нар. Одбране, Аниоке, В. К., Кан.	99.00
270 Југосл. Канцеларија, Вашингтон, за Шпепана Шарина	2.00
271 Срп. Цркв. Школ. Општина, Клинтон, О.	1.00
272 Одбор Српске Нар. Одбране, Гленсоп, О.	35.00

Укупно \$379.76
Раније објављено \$28,987.87

До 13. октобра 1917. год. примљено \$29,367.63

Моле се прилагачи да новац шаљу САМО ЧЕКОМ или УПУТНИЦОМ, и да увек адресују овако:

SERBIAN NATIONAL DEFENSE LEAGUE OF AMERICA
443 West 22 Street New York, N. Y.

СПИСАК ПРИЛАГАЧА.

Бланфорд, Индиана.

Одбор Српске Народне Одбране у горњем месту сакупио је \$99.76, и то на Видовданској прослави сакупљено је \$75.51, доброволних прилога \$20.95, за поштанске карте \$2.30, и брат Јово Васарић дао је за Милана Карановића \$1.00. Добровољне прилоге даровали су следећи: по \$3 Мика Карановић, по \$2.00 Тријун Карановић, Перио Бркић, по \$1.00 Данило С. Богуновић, Ристо Рибич, Јово Зећ, Отац Софроније, Марко Иванчевић, по 50ц Јоца А. Јубурин, Раде Ј. Бубало, Раде К. Ваза, Петар Бибић, Ник. Сућевић, по 25ц Ник. Десница, Миле Десница, Миле Мандић, Којца Кнежевић, Михаило Машинић, Јово Дилјак, Смиља Дилјак, Миле Родич, Никола Калањ, Милан М. Доталић, Емањел М. Доталић, Божо Шапоња, Лазо Карановић, Миле Карановић, Никола Карановић, Св. Карановић, З. Карановић, Ил. Шкорић, Паул. Васарић, Д. Васарић, Григор Волчек, Ерасим Бојко, Маша Јарић, Јово Ступар, Н. Јелачић по 10ц. Марица Ступар, Петра Кнежевић.

Аниоке, В. К. Кан.

Одбор Српске Народне Одбране у горњем месту сакупио је међу својим члановима \$99.00. Добровољне прилоге даровали су следећи: по \$4 Дале Зеклац,

Илија Радаковић, Милан Цветковић, Радован Шарановић, Вид Воевин, Милош Вуковић, Илија Агбаба, Милан Милановић, Милета Лукић, Ђуро Љубобратовић, Петар Поповић, Миле Репалић, Дале Репалић, Миле Чанковић, Стеван Кресоја, Бајо Чутуриса, Кузман Гозац, по \$2 Ђорђе Павичевић, Томо Кривокула, Јово Кочачевић, Стево Самарџија, Сава Опачић, по \$1 Павло Цветковић, Божо Цветковић, Дале Дупор, Петар Гауман.

Акрон, Охајо.

У прошлом броју Србобрана објављен је списак за Видовдански Дарак, из Акрона, Охајо, који није био потпуно. Накнадно смо примили следећи списак: Придошле: по \$5 Живан Шешћ с пор. Симе Секички, по \$2 Рад. Кевешић, по \$1 Сава Чворак, Ђуро Аврамов, Стојан Рајалић, Петар Иванчић, Ђуро Сивчевић, Јања Бабић, Ст. Јандријашевић, Лаза Гарлић, Томо Иванчић, Марија Главашевић, Ђуро Надаковић, Емилија Чворак, Вада Стешановић, Младен Сарацковић, Игњат Мишовић, Сима Кекић, М. В. Мандић, Хермина Кекић, Мара Кекић, по 50ц. Неца Секерић, Пера Микалачић, Стева Марковић, Радован Марковић, по 25ц. М. Радојичић, Станко Милан, Лаза Солаковић, Омер Ризички, Мима Нинков, Обрад Стеванов, Павло Котур, Богдан Стојановић, Богдан Јовановић, Илија Сувић.

Са српским поздравом
Лазар И. Божовић,
рачуновођа,
П. О. Бакс 811, Јуно, Аласка.

Т Р А Ж Њ А .

Благоје Албијанић, који се сада налази у српској војсци као потпоручник, тражи своју браћу Васу и Андрију и сина Лазара, за које мисли да се налазе у Бјут, Монт, а који му се нису јавили од септембра прошле године.

Адреса је овако: Благоје С. Албијанић, пјеш. потпоручник, 2. чета, батал. Срба Добр. бр. 111, Солун, Грчка.

Т Р А Ж Њ А .

Српско Радничко Друштво "Александар Карађорђевић" 264 С. С. С. Слоге, Ванкувер, В. К. тражи своје чланове Мићу Делића, Дану Бекића и Милу Јелачић, да се јаве својој друшћу најдуље до 15. новембра и свој дуг подмире; ако то не учине, поступаће се према њима по савезним правилима.

Никола Плењаш,
председник,
705 Кордова Ст., Е.
Ванкувер, В. С.

ДО ЗНАЊА.

Српско-православна црквено-школска општина у Клинтон, Индиана ставља до знања свима свештеницима из околних места ове колоније, да се ниједан не би усудио ама на чији било позив, да дође у ову парохију, да врши ма коју било свештеничку дужност. Ми имамо нашег свештеника О. Софру Балабана, који поред осталих свештеничких обреда марљиво и ваљано подучава и нашу српску децу, колдико у веронауку толико и у Српском читању и писању, као и у српском народном духу.

Има неких људи међу нама, који не само да сметају рад нашег свештеника, и наше црквено-школске општине, него сметају рад и Српске Народне Одбране — Српског уједињена и ослобођења. Случајно ако би који свештеник из друге парохије извршио дужност код овакоких смутљиваца, било овде, или изван наше колоније, мора наплатити \$10.00 за нашу Црквеношколску благајну, као што се од нас раније наплаћивало за сваку ону општину из које је свештеник дужност у овој колонији вршио; и то за крштење, венчање и погон. О том треба наше парохијско звање точно извести, и горе речену споту припослати.

Ако који од свештеника преступи ову опомену, тиме нарушава српску цркву и наш свеопшти српски рад. А поред тога и наш свештеник је ваљан, вредан, и способан, да обилази не само оближње парохије, него и целу Америку. Једино може доћи ако добије позив од наше општине, или благословеније од нашег свештеника.

Данило С. Богуновић, тајник.
Петар Бибић, председник;
900 Н. 8. Ст.,
Клинтон, Инд.

ТРАЖЕ СЕ

шест зубних лекара, Срба, Хрвата или Словенаца, да раде са америчком комисијом на солунском фронту. За појединости обратити се одмах на Конзулат Краљевине Србије, Њујорк, 443 Вест 22-га улица.

ТРАЖЕ СЕ

го шофера, Срба, Хрвата или Словенаца да раде са америчком комисијом на солунском фронту. За појединости обратити се одмах на Конзулат Краљевине Србије, 443 Вест 22-га улица, Њујорк.

ТРАЖЊА.

Срп. Црн. Добр. др. бр. 93, С. С. у Бјут, Монт, тражи свога члана Шпепана Вида да се јави друшћу и пошаље своју дуговину најдуље до 15. окт. о. г. Не учини ли то, с њим ће се поступати по друшт. правилима. Друштвена је адреса: Бокс 913 Бјут, Монт.

Ј. Радмановић,
рачуновођа.

ТРАЖЊА.

Срп. Добр. Др. "Отаџбина" бр. 280 СССС, у Рут. Нев. тражи своје чланове Тодора Влањављевића и Ђорђа Груичића за које друштво незна дуже времена. Поменути браћа дугују друшћу више од три месеца и опомињу се да се јаве друшћу и уплате своју дуговину до 20. о. м.; не учине ли то, бићемо примозани поступити по правилима. Са братским поздравом
Миле А. Прибић, рачуновођа.

Нова адреса

КАНЦЕЛАРИЈЕ ЦРНОГОРСКОГ ОДБОРА ЗА НАРОДНО УЈЕДИЊЕЊЕ
MONTENEGRIN COMMITTEE
404 W. 23 Street New York, N. Y.
Room 5.

„СРБОБРАН“

не доноси никакве приватне огласе, захвале и тражње, него само чисто службене ствари, Савезне и Друштвене, или опште народне.

САВЕЗНИ ГЛАСНИК

НОВИ ЧЛАНОВИ ПРИСТУПИЛИ У СЕПТЕМБРУ 1917.

- Др. Фр.
- 1 Гавро Трифунџ.
 - 3 Јово Томп, Јово Радаковић.
 - 8 Ђуро Драголовић, Нико Војичић.
 - 10 Никола Попо.
 - 11 Јандре Васарић, Маша Цвјетковић, Божо Радаковић, Јово Радаковић, Јован П. Вујовић.
 - 20 Томо Ваљевић.
 - 28 Ана Ивошевић, Мила Млађан.
 - 29 Зеко Ј. Тодоровић.
 - 34 Лазар Протић, Петар Стаморан, Иса Матин.
 - 58 Михаило Јанковић, Паулина Опалић, Мила Милвојевић.
 - 64 Мјрко Дамјановић.
 - 71 Петар Марковић.
 - 78 Стево Веклић, Тојо Грковић.
 - 81 Стево Мачак, Жељо Марин, Кузман Бранковић, Ђуро Самарџић, Ђуро Шесто, Ђуро Зеклац.
 - 82 Филип С. Ђурановић.
 - 83 Павле Морача, Милан Грбић.
 - 87 Иван Радоњић, Никола Јованов, Васа Јованов, Карван Драгић.
 - 93 Милан Н. Вешковић.
 - 99 Дале Радаковић, Јандрија Кљава.
 - 102 Ката Гостовић.
 - 106 Ђуро Стојаковић, Јово Лончар.
 - 109 Милан Стојичић, Ђока Обрадовић, Војин Великић, Ђуро Воевић, Драгиња Суботић, Милана Стојичић, Тинка Еремпић.
 - 113 Новидо Милановић.
 - 114 Миле Станић.
 - 115 Данило Мојисловић.
 - 117 Сава Чворак Арсен Марков.
 - 121 Петар Угелац, Дале Дивјак.
 - 126 Милка Ђурчић, Лука Библија, Миле Блажевић, Филип Ђурчић.
 - 132 Милан Дмитровић, Стеван Милаковић, Милица Драговић, Пајо Милановић.
 - 138 Гавре Гвоздановић, Симо Ожеговић, Јека Плењаш, Софија Седан.
 - 140 Мале Сулар, Максим Богдан.
 - 141 Видоања Јаблан.
 - 144 Симо Војводић.
 - 149 Ката Шајновић.
 - 151 Петро Кочерџић, Федер Стехље.
 - 153 Александар Кордић.
 - 169 Петар Кнежевић, Дале Грбић.
 - 170 Илија Ђ. Воротовић.
 - 172 Стојан Крковић, Петар Вајага.
 - 183 Спасе Стојановић, Марко Љук.
 - 185 Ђурац Милошковић.
 - 187 Васо Керез.
 - 193 Јосип Матаковић, Бара Љубичић, Стеван Скатић, Јосип Кебер, Иван Гргураш.
 - 201 Раде Банц.
 - 203 Никола Атељевић.
 - 207 Васо Јанчић.
 - 215 Илија Јовић.
 - 216 Георгије Мишиновић.
 - 219 Михаило Мудринић.
 - 226 Теодор Радак.
 - 231 Софија Јовичић, Милан Прецић, Драгутин Станисављевић, Ђорђе Докић, Младен Првојевић.
 - 242 Франциска Скендеровић, Михаило Лодол, Душан Банц, Лука Божич, Миле Санадер.
 - 243 Ђуро Софран.
 - 252 Арпаље Рашковић.
 - 253 Ђуро Кнежевић.
 - 256 Тодор Рапалц.
 - 258 Богдан Јовановић, Јулка Великица, Ђорђија Петковић, Љубомир Великица.
 - 259 Лазо Тешчић, Марта Таталовић, Матија Љубичић.
 - 261 Миле Милетић, Марија Стојановић, Јулка Ковачић.
 - 267 Ђуро Штула.
 - 275 Пери Јерковић.
 - 278 Јелена М. Берговић, Марија Кесић.
 - 282 Раде Кута.
 - 286 Дамјан Боројевић.
 - 289 Ђуро Жупан.
 - 292 Петар Клавић.
 - 294 Емиљ Цибоић, Елизабет Цибоић, Јосип Грно.
 - 296 Јован Карановић.
 - 303 Драгић Јованов.
 - 305 Миле Ковачевић, Јанко Вуковић.
 - 306 Никола Веновић, Дале Зорица, Константин Ласковић, Петар Гушац, Пери Марчетић, Спасе Мајкић, Јанко Мајкић, Миле Сакраџија, Никола Новаковић, Михаило Ступар, Јово Мајкић, Пери Мјатовић, Обрад Добројевић, Лука Мајкић, Милан Сакраџија, Ђурац Зелчевић, Гајо Медвић, Милић Вукојевић, Стојан Давидовић, Миле Стјепановић, Никола Вукојевић, Глишо Праштадо, Мале Радаковић.

ЧЛАНОВИ ПРИСТУПИЛИ СА ПРЕСТУПНИМ ЛИСТОМ.

- 11 Јово Поповић, Гавре Стојин.
- 58 Васа Секулић.
- 59 Илија Луцић.
- 109 Милош Бошњак.
- 117 Петар Ракић, Љубомир Пајић.
- 183 Милан Марковић, Илија Брулић, Милан Буа.
- 187 Миле Стојаковић.
- 193 Мја Росић.
- 220 Ђуро Милошевић.
- 278 Ана Мајсторовић, Милка Љуштиња, Ката Мркић.
- 303 Тима Буквић, Мара Крљанић, Никола Ранић.

ЧЛАНОВИ ОДСТУПИЛИ СА ОДСТУПНИМ ЛИСТОМ.

- 19 Станко Вишеница, Жарко Писаров.
- 29 Милош Јауковић.
- 114 Митар Крајновић.
- 115 Мја Росић, Милош Бошњак, Петар Ракић, Љубомир Пајић.
- 148 Стана Јачина.
- 178 Милан Марковић.
- 209 Илија Луцић.
- 216 Павло Будичић.
- 226 Реска Свјетлица.
- 231 Обрад Ждрале.
- 234 Тима Буквић, Мара Крљанић.
- 247 Никола Одаковић.
- 267 Иван Крпач.
- 271 Лазо Бјелатовић.
- 297 Мојо Добрић.

БРИСАНИ ЧЛАНОВИ.

- 1 Јука Малић.
- 4 Томо Вукчевић, Петар Ђуричић, Илија Ђуричић, Душан Машановић.
- 5 Марко Радаковић 1. Бурац Радаковић 1.
- 7 Јован Вичић.
- 8 Петар Машин.
- 11 Бранко Јањић, Сава Радош, Јован Радош, Ристо Деричука, Крсто Чанковић, Гигор Андријашевић.
- 15 Стево Кислић, Петко Самарџић, Васо Зерко, Јаков Капор.
- 17 Петко Кривокапић.
- 19 Стојан Злокос, Миле Бодоновић, Ђуро Павловић.
- 21 Никола Гавриловић, Жива Бопорек.
- 23 Петар Крвић.
- 29 Видак Солац, Стево Пејиновић, Милан Чувак.
- 31 Андрија Чомић.
- 49 Никола Пјевац.
- 58 Јулка Томин, Теодор Стојановић, Мале Срдић.
- 59 Милош Вукас, Стеван Почуча, Илија Калмић, Душан Драгичевић.
- 64 Петар Милић.
- 68 Стојан Дракулић, Петар Кретић.
- 71 Дмитар Мрва, Јанко Андријашевић.
- 74 Анита Трбојевић, Никола Ђурчић, Ђуро Трбојевић, Миле Шупца.
- 78 Сава Тадић.
- 79 Тодор Лемаћ, Васо Вујиновић.
- 81 Васил Мичиновић, Раде Лахташ, Дмитар Вдар.
- 82 Милета Радоњић, Јово Вукотић, Обрад Радаковић, Симо Радоњић.
- 85 Рада Радаковић.
- 90 Јово Дракулић, Миле Обрадовић, Јулка Дракулић, Васо Д. Богдановић.
- 99 Дале М. Буквић.
- 101 Владимир Милоновић, Јово Ребрача, Михаило Стојановић.
- 103 Стево Чекић, Марко Црновић, Петар Пушкар, Миле Вукмир.
- 106 Данило Поповић.
- 108 Илија Орадовић.
- 109 Иса Бркић.
- 113 Марко П. Ниш, Ђорђе Вујачић.
- 117 Божо Влашић, Димитрије Косић.
- 138 Лазо Живковић.
- 145 Проко Шорак, Симо Вјелица.
- 147 Јово П. Јаловић, Никола Перковић.
- 148 Станко Каљковић.
- 160 Матија Ченовија, Филип Маслић, Марија Маслић, Петар Маслић, Јово Дражић, Ст. Вигљевић, С. Репшић.
- 178 Стјепан Ремус, Гајо Драговић.
- 181 Љубан Покрајац.
- 187 Милан Балабан.
- 188 Војин Велегић, Милан Бијелић, Ђоко Дамјанац.
- 190 Никола Жарковић, Павле Рабљевић.
- 193 Јово Ивошевић.
- 198 Миле Мршов.
- 200 Никола Видаковић, Михаило Тепавић, Максим Канкарош, Мато Антонић.
- 215 Јосип Анко.
- 216 Стево Рашић, Миле Поштић.
- 220 Буда Веновић, Стево Будачић.
- 226 Давид Грбић, Миле Марјановић.
- 227 Мила Соко.
- 234 Петар Станко, Славуј Коларић.
- 237 Михаило Пречаница, Мјрко Милојевић.
- 240 Вукан Марковић.
- 247 Митар Томашевић, Радуке Томашевић, Милош Милошевић, Петар Ковачевић.
- 252 Лазо Гудић.
- 253 Божо Угреновић, Тоде Шумоња.
- 254 Мило Јеленић.
- 259 Илија Ђурић.
- 269 Исо Крчиковић, Обрад Станисављевић.
- 270 Обрад Мучибабић, Игњат Николић.
- 271 Филип Ковач, Мјат Милошевић, Војин Брајовић, Душан Павловић, Мило Војиновић, Спасе Ђурић, Милан Гудан, Широ Радоњић, Стево Тераковић, Милић Брајовић, Максим Одаковић.

САВЕЗНИ ГЛАСНИК

ЧЛАНОВИ ПРИСТУПИЛИ СА ПРЕСТУПНИМ ЛИСТОМ.

- 11 Јово Поповић, Гавре Стојин.
- 58 Васа Секулић.
- 59 Илија Луцић.
- 109 Милош Бошњак.
- 117 Петар Ракић, Љубомир Пајић.
- 183 Милан Марковић, Илија Брулић, Милан Буа.
- 187 Миле Стојаковић.
- 193 Мја Росић.
- 220 Ђуро Милошевић.
- 278 Ана Мајсторовић, Милка Љуштиња, Ката Мркић.
- 303 Тима Буквић, Мара Крљанић, Никола Ранић.

ЧЛАНОВИ ОДСТУПИЛИ СА ОДСТУПНИМ ЛИСТОМ.

- 19 Станко Вишеница, Жарко Писаров.
- 29 Милош Јауковић.
- 114 Митар Крајновић.
- 115 Мја Росић, Милош Бошњак, Петар Ракић, Љубомир Пајић.
- 148 Стана Јачина.
- 178 Милан Марковић.
- 209 Илија Луцић.
- 216 Павло Будичић.
- 226 Реска Свјетлица.
- 231 Обрад Ждрале.
- 234 Тима Буквић, Мара Крљанић.
- 247 Никола Одаковић.
- 267 Иван Крпач.
- 271 Лазо Бјелатовић.
- 297 Мојо Добрић.

БРИСАНИ ЧЛАНОВИ.

- 1 Јука Малић.
- 4 Томо Вукчевић, Петар Ђуричић, Илија Ђуричић, Душан Машановић.
- 5 Марко Радаковић 1. Бурац Радаковић 1.
- 7 Јован Вичић.
- 8 Петар Машин.
- 11 Бранко Јањић, Сава Радош, Јован Радош, Ристо Деричука, Крсто Чанковић, Гигор Андријашевић.
- 15 Стево Кислић, Петко Самарџић, Васо Зерко, Јаков Капор.
- 17 Петко Кривокапић.
- 19 Стојан Злокос, Миле Бодоновић, Ђуро Павловић.
- 21 Никола Гавриловић, Жива Бопорек.
- 23 Петар Крвић.
- 29 Видак Солац, Стево Пејиновић, Милан Чувак.
- 31 Андрија Чомић.
- 49 Никола Пјевац.
- 58 Јулка Томин, Теодор Стојановић, Мале Срдић.
- 59 Милош Вукас, Стеван Почуча, Илија Калмић, Душан Драгичевић.
- 64 Петар Милић.
- 68 Стојан Дракулић, Петар Кретић.
- 71 Дмитар Мрва, Јанко Андријашевић.
- 74 Анита Трбојевић, Никола Ђурчић, Ђуро Трбојевић, Миле Шупца.
- 78 Сава Тадић.
- 79 Тодор Лемаћ, Васо Вујиновић.
- 81 Васил Мичиновић, Раде Лахташ, Дмитар Вдар.
- 82 Милета Радоњић, Јово Вукотић, Обрад Радаковић, Симо Радоњић.
- 85 Рада Радаковић.
- 90 Јово Дракулић, Миле Обрадовић, Јулка Дракулић, Васо Д. Богдановић.
- 99 Дале М. Буквић.
- 101 Владимир Милоновић, Јово Ребрача, Михаило Стојановић.
- 103 Стево Чекић, Марко Црновић, Петар Пушкар, Миле Вукмир.
- 106 Данило Поповић.
- 108 Илија Орадовић.
- 109 Иса Бркић.
- 113 Марко П. Ниш, Ђорђе Вујачић.
- 117 Божо Влашић, Димитрије Косић.
- 138 Лазо Живковић.
- 145 Проко Шорак, Симо Вјелица.
- 147 Јово П. Јаловић, Никола Перковић.
- 148 Станко Каљковић.
- 160 Матија Ченовија, Филип Маслић, Марија Маслић, Петар Маслић, Јово Дражић, Ст. Вигљевић, С. Репшић.
- 178 Стјепан Ремус, Гајо Драговић.
- 181 Љубан Покрајац.
- 187 Милан Балабан.
- 188 Војин Велегић, Милан Бијелић, Ђоко Дамјанац.
- 190 Никола Жарковић, Павле Рабљевић.
- 193 Јово Ивошевић.
- 198 Миле Мршов.
- 200 Никола Видаковић, Михаило Тепавић, Максим Канкарош, Мато Антонић.
- 215 Јосип Анко.
- 216 Стево Рашић, Миле Поштић.
- 220 Буда Веновић, Стево Будачић.
- 226 Давид Грбић, Миле Марјановић.
- 227 Мила Соко.
- 234 Петар Станко, Славуј Коларић.
- 237 Михаило Пречаница, Мјрко Милојевић.
- 240 Вукан Марковић.
- 247 Митар Томашевић, Радуке Томашевић, Милош Милошевић, Петар Ковачевић.
- 252 Лазо Гудић.
- 253 Божо Угреновић, Тоде Шумоња.
- 254 Мило Јеленић.
- 259 Илија Ђурић.
- 269 Исо Крчиковић, Обрад Станисављевић.
- 270 Обрад Мучибабић, Игњат Николић.
- 271 Филип Ковач, Мјат Милошевић, Војин Брајовић, Душан Павловић, Мило Војиновић, Спасе Ђурић, Милан Гудан, Широ Радоњић, Стево Тераковић, Милић Брајовић, Максим Одаковић.

Пажња друштвеним управама.

Главни прописи правила и државне власти, које свако друштво мора испуњавати.

1. ПРИМАЊЕ ЧЛАНОВА:

а) за свакога новог члана дужно је друштво послати заједно са молбеницом два долара на име уписнице Савезу.

б) за свакога члана, који је био брисан, а који је у року од 30 дана после дана брисања уплатио свој дуг и поново се пријавио за члана, дужно је друштво послати Савезу истога дана Повратни Лист испуњен према правилима.

в) за свакога члана, који ступи са Преступним Листом из другог друштва, дужно је друштво, чим заведе податке из његовог Преступног Листа, исти лист послати Савезу.

2. БРИСАЊЕ ЧЛАНОВА:

а) Када друштво брише члана ради неуплате или кога било злого, дужно је истога дана послати Савезу Брисовницу за истога. У Брисовници се морају испуњити све тачке које су означене, а нарочито разлог брисања и година рођења. Без тога се Брисовница не може уважити.

б) Када члан умре, дужно је друштво у року од најдуље 30 дана послати Савезу ове документе:

ИЗ СРПСТВА И ЈУГОСЛОВЕНСТВА.

(Наставак са 1-ве стране)

Личину, два врло облудљена чла на својих колонија и два нај- старија Србобранца.

"За председника надзорног одбора изабран је стари Србо- бранов борац Симеун Мамула. За тајника Љубомир Богдановић, познати раднички вођа у Сталтону. За чланове надзор- ног одбора изабрани су ови че- стити радници: Миливоје Ко- стић, Тривун Тепшић и Илија Буњевац.

"За председника поротног су- да изабари је заслужни раднич- ки вођа у Чикагу и околини Ма- ксис Миличевић. За тајника Ср- бин жеравица Симо Ивошевић. За чланове Петар Соколовић, Ђура Давидовић и Богдан Ме- даковић, такођер омиљени на- шни радници.

"Заменици надзорног одбора су ови радници: Глишо Живко- вић, Павле Кољина, Павле Ђи- пало и Јаков Мајсторовић, сви радници.

"За уредника органа изабран је једногласно Будимир Грахо- вац."

Пређашњи Главни председ- ник, Др. Паја Радосављевић, професор Њујоршког Универ- ситета, и пређашњи први пот- председник прота Јован Крајно- вић, изјавили су у напред да се не могу примити никакве по- части у новој управи, те према томе нису ни могли бити бира- ни.

Изјава Д-ра Хинковића. У броју од прошле недеље донео је угледни Њујоршки лист "Њу јорк Тајмс" једну подужу изја- ву нашега уваженога политича- ра и народног борца Д-ра Хи- ка Хинковића, из које ми саоп- штавамо ово место:

"Дошао сам у Америку у на- мери да заступам југословенску ствар. Велике симпатије Амери- ке за Србију већ су добиле од- личан израз у њеној финансиј- ской помоћи и њеном дивљења достојном раду за налажено ста- овништво и за ратне заробље- нике. Али бих ја волео да ви- дим да се те симпатије прошире на све Јужне Словене и да се и побуде прошире тако да уме- сто чисто хуманитарног добију политички карактер. У Сједи- њеним Државама има око 700, 000 Срба, Хрвата и Словенаца. Хиљадама њих налази се у аме- ричкој војсци, а друге хиљаде ишчекују погодан тренутак да се придруже Србима на Солун- ском фронту."

Овом својом изјавом Др. Хи- ковић је у ствари већ почео да заступа југословенску ствар, и то на начин који му је донео потпун успех и у Енглеској и у Француској. Г. Хинковић у оп- ште успешно брани све што предузме да брани — а он, разу- ме се, брани само праведне ства- ри, и у томе је прва тајна њего- ва успеха. Међународни глас- стекао је Др. Хинковић нарочи- то својом сјајном одбраном оптужених на чувеној велеиз- дајничкој парници у Загребу.

Зна све то и "Народни Лист", и зато неуморно опомиње своје верне да се чувају Д-ра Хинко- вића, да избегавају да га чују јер зна у напред да ће изгубити све преплатнике који се реше да га саслушају.

Југословенско Народно Ве- ње. На седници Југословенског Народног Већа, одржаној 10, 11 и 12 овог месеца у Вашингтону, у присуству и уз учешће Д-ра Хинка Хинковића, члана и из- засланика Југословенског Од- бора, донете су врло важне од- луде, које су нам ја жалост сти- гле пред закључак листа, те их стога можемо саопштити тек у наредном броју. Саопштења Д-ра Хинковића о значају Крф- ске Декларације нарочито се истичу у исцрпном извештају, који је са те значајне седнице спремила Југословенска Кан- целарија.

Наши добровољци. "Хрватски Свјет" доноси ово саопштење: "Вашингтон, 14 октобра. — Данас се саопштава да је три хиљаде добровољаца из Сједи-

њених Држава отишло да се са српском војском бори против Аустроугарске. Српски звани- чни извештаји веле да се у ре- довима савезничких армија бори 130.000 Југословена, који су по- даници Аустроугарске. — Тако- ње се саопштава да је српска војска сада одлично свиме снаб- девена, а њен морал је онакав исти какав је био и у почетку рата.

Српска Народна Одбрана при- зната. "Њујорк Тајмс" у претпрошле недеље објавио је списак "одобрених ратних доб- ротворних друштава." У том списку налази се и Српска На- родна Одбрана у Америци.

Венизелос о српско-грчким од- носима. Скрећемо пажњу на го- вор Венизелосов, објављен у да- шњем броју, који смо већ рани- је истакли у "Србобрану" Државе Грчке године 1915. Јед- но је од најзанимљивијих пита- ња из овога рата, а за нас Ср- бима оно је било и судбоносно. По- требно је, дакле, да се сваки Србин о њему што боље обаве- сти, како би што боље разумео своју најновију историју, а и како би што правилније гледао на српско-грчке односе. Јер Грци су наши суседи и наши савез- нници, и свака заблуда на на-шој страни може имати непово- лна последица у будућности. Што се тиче самога Венизелоса, ми смо већ у више прилика истицали његову лојалност и његово пријатељство према Ср- бима, те стога није потребно наглашавати да његове изјаве заслужују потпуну веру.

Стање у Србији. Лондонски "Прес Екстракт", који излази под уредништвом г. Павле Попо- вића, професора Београдског Универзитета, доноси у свом броју од 13-ог септембра ову вест:

"Сазнајемо из Солуна да бу- гарски војници, које су Срби за- робили причају о невероватним ценама хране у Србији, и поред тога што је орогодишна жетва била обилата. Све је узето у реквизицију, и један део већ је и извезен у Аустрију, Немачку и Бугарску. Цене хране су стра- шно скокнеле тако да све два- десет пута скупле стаје по не- колико дана раније. У неким ме- стима цена пшеничног брашна скочила је на 10 круна кило; пиринач најгоре квалитете стаје 30 круна кило; сољено месо 25 круна кило; млеко, кафа и чај не могу се ни добити Кафу је заменио печен јечам, који се продаје по 10 круна кило. Пар- ципела стаје 100 круна, а пар одела преко 300 круна. Ову стра- ховиту оскудицу нарочито осећа- ју српска деца, која су лишне на најосновнијих потреба као што је млеко, шећер, криз."

Овome објашњења не треба. Значи да онај део нашега на- ша њеног народа који је под Буга- рима умире од глади онако исто као и наша браћа и сестре који су под Аустријом.

ПАЖЊА!

"Србобран" је својина чла- нова Савеза „Слоге“.

„СРБОБРАН“ је најраширенији, највећи и најве- стинији српски недељни лист. Он је орган Савеза „Слоге“, који броји око 13.500 чланова а чита га преко 20 хиљада особа.

На „Србобрану“ сарађују и сарађивале и у будуће нај- познатији српски писци.

Преплата на „Србобран“

стаје само 60 ЦЕНТИ годишње, и прома томе то је нај- јавнији српски недељни лист на цело- м свету.

Чи један Србин

Наша добровољци. "Хрватски Свјет" доноси ово саопштење: "Вашингтон, 14 октобра. — Данас се саопштава да је три хиљаде добровољаца из Сједи-

НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

Успешно започета Хегова офанзива у Фландрији имала је у последње време великих тешкоћа због непрестане киш- ше, која је најзад онемогући- ла сваку већу акцију. Али је више него извесно да ће се о- фанзива наставити чим се не- премостив глб на бојишту претвори у земљиште по којем се може корача- ти, јер је даљи успе- лек офанзиве загарантован о- својењима учињеним у току прошле две недеље. Чак се са- разних страна упорно одржа- ва вест да Немци у велике е- вакуишу места која су непо- средни циљ Хегове офанзиве. „Нека Бог казни Енглеску!“ био је немачки поздрав кад је Енглеска ступила у рат. Да су Немци тачно оценили опас- ност која им прети од Енгле- ске, види се и из Хегових успе- ха и из свих саопштења ко- ја су на овом месту раније да- та о односима немачких губи- така према енглеским, у људи ма и топовима. Сад је дошла још једна за Немце поразна чињеница: у току прошле не- деље број нових енглеских ла- ђа био је већи од броја потоп- љених лађа; значи да о неком натеривању Енглеске на мир помоћу подморница не може бити ни говора, па ма ко- лико се рат ометао, јер је број потопљених енглеских лађа све мањи, а број потопљених немачких подморница све ве- ћи. Немцима ће ускоро пресе- ти и њихово нечовечно настр- тање аеропланима на Лондон и друге незаштићене енглеске вароши, јер ће им сад Енгле- зи стално враћати мило за дра- го, бомбардујући из аеропла- на њихове градове.

Из свих тих разлога, и мно- гих других, Немци ће се опет промислити о Алзасу и Лоре- ну. Они су се озбиљно наљу- тили на Французе што слободу Алзаса и Лорена истичу као је- дан од основних услова мира, али како су у овом рату имали и сувише прилике да увиде да њихова љутња никога не пла- ши, одјутине се и наврћи по- лако и на тај захтев. Свет је и иначе све више против њих. У току последњих десетак да- на прекинуте су одnose, с Не- мачком и две јужноамеричке републике, Перу и Уругвај, те је тако број држава које су с Немачком прекинуте односе скочио на девет (Бразилија, Боливија, Гватемала, Хонду- рас, Никарагуа, Хаити, Коста Рика, Перу и Уругвај), док број држава које су с Немач- ком у рату износи седамнаест (Србија, Русија, Француска,

Белгија, Енглеска, Црна Гора, Јапан, Италија, Португалска, Румунија, Сједињене Државе, Куба, Панама, Грчка, Сијам, Либериа и Кина).

Сву наду полагају сад Нем- ци на то да Русију силом при- нуде на засебан мир, кад нису успели миллом. Они су са ве- ликом поморском снагом на- пали на руску флоту у зали- ву Риге и успели да искрцају своју војску на извесне тачке, али су сви изгледи да ће нова опасност Русе пре сјединити на што одлучнији отпор но што ће их натерати на засебан мир. Несрећено унутрашње стање у Русији било је добило нове хране вестима о откри- веној завери и отвореној побу- ни у немачкој флоти, јер је многима изгледало да је на- ступио час када ће се немачко питање решити унутрашњом револуцијом, те је ратобор- ност почела опадати. Али су нови немачки напади показа- ли Русима да се немачка ре- волуција може изазвати само успешним продужењем рата, и они су се према томе и опре- делили.

У остало, ма како се раз- вијали догађаји у Русији, не- мачки положај на западном фронту може се само погорша- вати. Енглеска је тек од ове године развила тамо своју пу- ну снагу, те је далеко од замо- рености и изнурености, а Аме- рика, силна Америка, још ни- је ни начета. Она међутим ра- ди тако брзо и смишљено да ће на пролеће огромне њене снаге већ бити у борби на за- падном фронту да нанесе оду- дан ударац непријатељу. На Французе, који су примили прве и најјаче немачке нале- те, присуство америчких тру- па већ дејствује освежавају- ћи, и ма колико да им је потре- бан одмор и поштеда, они и на овако широко фронту за- дају осетне ударце непријате- љу, па било да нападају или да се бране. Може се мислити колико ће бити дејство Францу- за на пролеће кад, уступивши један део фронта америчкој војсци, сконцентришу своје снаге на једном крајем фрон- ту.

Све то знају Немци, и зато су запели да још пре пролећа скрхају Русију, како би све своје снаге могли пребацити на западни фронт. Али сви су изгледи да у томе неће успети. Ако би којом несрећом успели, могли би тиме само продужи- ти рат, али не и добити га. Не успеју ли у Русији, њихов је скори пораз извештан.

„СРБОБРАН“ не доноси, нити прима трговачке или друге приватне огласе као: захвале, тражње, или тому слич- но, и то стога, што му простор не дозвољава.

„СРБОБРАН“ штампа бесплатно све службене ствари дру- штава Савеза „Слоге“, Срп. Нар. Одбране и опште на- родне ствари у колико то простор листа дозвољава.

ПАЖЊА ЧИТАОЦИМА!

Молимо читаоце Србобрана да нас у- вен извести кад лист не добију или га до- бију са одошњем. Србобран је редовно готов у среду у вече, а у четвртак се ра- завише према штампалном адресату; то је онда право да се зна, ко је крив над- лист не стигне читаоцима на време или није стигло никакo.

ТРАЖЊА.

Тражи се Томо Крцунов Ша нових родом из Врањине (Рије- ка Црнојевића) Црна Гора, да се јави уредништву овога ли- ста, тражи га мајка Милица, ко- ја је сада у Црној Гори.

Црногорске адресе

КАНЦЕЛАРИЈЕ ЦРНОГОРСКОГ ОДБОРА ЗА НАРОДНО УЈЕДИЊЕЊЕ.

Црногорски Одбор за Народно Уједињење у Паризу, који и дјелом и речу заступа све ин- тересе српског народа Црне Го- ре, прибавио је и упутно овој канцеларији први списак интер- нираних Црногораца. Према о- вом списку, који ниже објављу- јемо, Амерички Црногорци имају прилике да својој интер- нираној браћи преко Црногор- ског Одбора у Паризу притеку у помоћ шилењем новца, за ко- ји ће одбор куповати папете и упутити интерниранима. Сваки онај који жели ту помоћ указа- ти дужан је уз спроводно писмо и пошљих новца одбору у Па- ризу нагласити име и презиме односног лица из овог списка, једновремено и број, који се до- имена налази такође и означено мјесто.

Адреса Црногорског Одбора у Паризу гласи:

COMITÉ MONTENEGRIN 9 rue Pauquet PARIS, XVI -- France.

Именик интернираних по аз- бучном реду:

- Boldogasszony — Hungary: Анђелић Мирко, 36171, Андрић Радован, 31043, Андријашевић Петар, 31211, Алексис Коста, 31265, Булатовић Љубомир, 30506, Булајић Мљко, учитељ, 34507, Бојић Алекса, 32373, Бабовић Милун, 31615, Балшић Бална командир 39966 Nagymeyer — Hungary: Бакић Вуксан, 39—129, Јојић Милова, 39—132, Крчић Милован, 45—111, Лабан Богдан, 31—1, Лалевић Гавро, 31—49, Микетић Драгутин, 31—5, Мијатовић Милчић, 47—7, Мијовић Љубомир, 44—177, Протић Павле, 32—2, Палевић Милосав учитељ 35—108, Спасојевић Драгутин, 54—178.

- Boldogasszony — Hungary: Бојић Филип, 39226, Бојовић Александар, 30741, Бојовић Богдан, 30720, Бошковић Милован, 31107, Битовић Цвјетко, 30778, Боровић Никола, 30939, Бранковић Ристо, 36519, Беговић Јагош, 31471, Булајић Никола, 30723, Баочић Саво, 32801, Банашевић Никола, 31066, Беговић Блажо, 31012, Булајић Спасоје, 32267, Бјелица Раде, 31088, Батрићевић Савић, 31102, Беговић Мирое, 32053, Бијелић Лазар, 30063, Бекковић Милвоје, 30776, Борзан Тодор, 30802, Брајовић Милован, 31743, Бошковић, Радован, 40377, Цемовић Милан, 30751, Цемовић Милован, 30755, Церовић Војин, 30901, Царић Вуко, 36384, Дедовић Мирко, 31069, Дедовић Аксентије, 13084, Делевић Васо, 32287, Даветић Никола, 31607, Драговић Милвоје, 39973, Делетић Иван, 31947, Даковић Радуре, 30899, Драгутиновић Андрија, 31026, Дамјановић Лазар, 31736, Давидовић Саво, 31562, Драшковић Ђуро, 30876, Драшковић Мирко, 31225, Делибашић Радован, 31312, Дракић Филип, 31125, Јовановић Блажо, 30994, Јовановић Петко, 31294, Јокановић Машан, 31366, Јововић Петар, 36402, Филиповић Нико, 36491, Филиповић Јошо, 29976, Фемић, Јован, 31249, Гавић Видак, 31416, Глишић Гила, 31758, Гвозденовић Никола, 30851, Гезовић Мирко, 31226, Газивоца Саво, 30893, Грујић Василије, 31442, Груијковић Душан, 31739, Госкић Али, 31133, Галовић Недељко, 31369, Хаџи-Перић Милвоје, 31146, Хајдуковић Ђоко, 25750, Ивановић Радомир, 30034, Ивановић Драгутин, 36388,

- Ивановић Саво, 31067, Ивковић Благота, 31430, Илић Спасоје, 31318, Иванишевић Саво, 30935, Ивовић Саво, 31277, Јурковић Јошо, 32840, Јоксимовић Никола, 30822, Јојић Милан, 32022, Јокић Милан, 30031, Јаблан Крсто, 34494, Јовановић Нико 30000, Јанковић Милутин, 36181, Јанковић Арсо, 36183, Јанковић Марко, 32835, Јовановић Милосав, 31134, Јакшић Ана, 34010, Јанковић Лука, 31268, Јовановић Јован, 31172, Јакшић Перо, 30777, Јуришевић Ђиро, 32916, Јовановић Марко, 32835, Кастратовић Никола, 31600, Кастратовић Милосав, 32112, Кнежевић Мило, 36518, Кнежевић Вуле, 31243, Крисић Блажо, 36391, Ковачевић Милутин, 31207, Куч Мирко, 32105, Космајак Петар, 30036, Костић Милова, 31231, Копривица Марко, 31194, Контнић Сава, 30879, Лутовац Радомир, 30739, Ласовић Радосав, 31688, Лекић Мило, 36403, Лазаревић Светозар, 31981, Лакићевић Милвоје, 31574, Лончаревић Милован, 31968, Лаквић Мило, 31349, Лаковић Марко, 30580, Лешћин Стеван, 32030, Миловић Никола, 30748, Маријановић Крсто, 30515, Митровић Павле, 31536, Меденица Јово мајор, 31880, Микић Јевто, 31934, Милаковић Милорад, 3360, Милајић Новела, 31903, Мијушковић Јован, 30933, Мојић Јово, 31564, Мићуновић Вуле, 31990, Меденица Василије, 32084, Марош Нешо, 31458, Милић Ђуро, 29947, Мирковић Никола, 31883, Мијовић Перо 31475, Мишић Никола, 32379, Мартиновић Марко, 30932, Милчиковић Блажо, 31511, Мићовић Милова Мај, 32033, Момић Ристо, 31136, Мехмедовић Љубо, 30937, Мијушковић Никола, 36457, Маројевић Васко, 36362, Недић Љубомир, 30747, Неровић Милић, 32056, Нишавић Никола, 30764, Новаковић Ђорђе, 36964, Никчевић Шуто, 31557, Николић Јован, 36376, Николић Никола, 36374, Никчевић Милош, 32841, Обрадовић Милвоје, 29996, Оташевић Божица, 32021, Остојић Раде, 36528, Поповић Панто, 30945, Перовић, Ристо, 31005, Перовић Милутин, 30998, Перовић Радован, 95, Перивевић Саво, 31716, Пантовић Милун, 30812, Перишић, Радивоје, 32331, Перуновић Милош, 32283, Пејовић Филип, 31132, Пејовић Илија, 31380, Пешкић Јанко, 30797, Пешкић Алекса, 31041, Павићевић Милош, 31571, Перовић, Ђетко, 31888, Петричевић Јован, 30905, Поповић Видак, 31260, Поповић Никола, 32291, Перовић Љубо, 30999, Петровић Милан, 30894, Пулевић Блажо, 31746, Паовић Радован, 3748, Папићевић Илија, 31095, Рајчевић Богдан, 30836, Рајчевић Милутин, 36263, Радовић Милош, 31707, Рајеновић Андрија, 30589, Ројановић Стеван, 30904, Радовић Нико, 31032, Рајчевић Шћепан, 34497, Ракочевић Сава, 32293, Радуловић Живан, 31295, Рашовић Радован, 31311, Секуловић Новица, 31759, Стојановић Милован, 31041, Симоновић Анто, 24343, Савовић Петар, 31531.

Karlstein, a. D. Даковић Марко, адвокат, Гилић Ново, Ивановић Војин, војни Гр. чи- новник,

Ковачевић Саво, Нар. Посланик Г. н. Czegled, Hungary: Дожић Милан, студент. (Наставиће се.)

СЕСТРЕ СРПКИЊЕ!

Женски Одбор Српске Народ- не Одбране у Њујорку моли све Српкиње широм Америке, да би приложиле који ручни рад за базар на нашој забави, која ће се одржати 28. октобра ове године. Бићемо веома благодарне ако се у што већем броју нашој мол- би одозовете, што ћемо накнад- но и преко новина објавити. Молимо да ствари упутите на- гђу председницу Ему Петровић 502 Е. 79 Стриг Њу Јорк. За Женски Одбор Срп. Нар. Одбране М. Каргановић, тајница.

ПОЗИВ НА ЗАБАВУ.

Женски Одбор Срп. Нар. Од- бране у Њу Јорку приређује ве- лико забаву у корист Српске Сирочади, у недељу 28. овог ме- сеца, у 8 сати у вече у простори- јама "Амстердам Опера Хаус" 340 Вест 44. улица. Улазница је 50 центи од осо- бе. Програм ће се накнадно обја- вити. Позивају се браћа Срби, Хр- вати и остали Словени града Њујорка и околине, да у што већем броју походе ову забаву. Њујорк, 18. октобра 1917.

Управа Женског Одбора Срп. Нар. Одбране.

ДО ЗНАЊА.

Срп. Д. Д. "Срп. Просвета" бр. 102 СССС. у Лок Но. 3. Па., даје до знања своме члану Ми- ли С. Зену да је на данашњој седници 14. окт. о. г. брисан из Друштва и Савеза. Узрок је што се није јавио својом друштву кад је пошао. Дугујеш друштву две седнице; времена имаш да се повратиш натраг у друштво и Савез 30 дана.

Братски ти поздрав

Исо Гостовић, тајник.

ОПОМЕНА.

Срп. Д. Д. "Срп. Бокешко Братимство" бр. 287. СССС. у Бјут, Монт., опомиње своје чла- нове, који дугују више од два расписа да се јаве друштву и уплате свој дуг до првог новем- бра о. г. у случају да то који пропусти учинити; с њим ће се поступити строго по правили- ма. Такођер се упозоравају члаво- ви, који су напустили ово ме- сто да се јављају друштву нај- мање једном месечно; не учине ли то губе право на болесничку потпору у случају болести.

Друштвена је адреса: Вох 703 — Butte, Mont. Ђоко Кнежевић, тајник.

ДО ЗНАЊА.

Ставља се до знања члановима Срп. Д. Д. "Вук. Ст. Караџић" бр. 117. СССС. у Акрону, О. да је друштво решило на својој ре- довној седници од 9 септ. о. г. да сваки члан уплатије 10 ц. месечно ванредне пристојбе из- разлога, што је друштво реши- ло да уплатије за оне чланове, који су у рату а за њих нема ко уплатијавати. Умовају се они чланови, који нису учествовали у видов- данској прослави а који нису до данас уплатили своје казне, — да то безусловно уплате на идуюћој седници, која ће се одр- жавати 14 окт., не учине ли то с њима ће се поступати по Са- везним и друштвеним правили- ма по параграфу 36-ом. Радивој Каленић, рачуновођа.